

PA-B-642-303/1337/15/.

DECYZJA

Na podstawie art. 10 ust. 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 21 maja 1999 roku o broni i amunicji (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., poz. 576 z późn. zm.) oraz art. 104 i art. 268 a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2013r., poz. 267 z późn. zm.),

po rozpatrzeniu wniosku Pana ..... z dnia ..... r.
o wydanie pozwolenia na posiadanie broni palnej bojowej do ochrony osobistej,

**ODMAWIAM WYDANIA POZWOLENIA NA POSIADANIE BRONI PALNEJ BOJOWEJ
W CELU OCHRONY OSOBISTEJ W LICZBIE 1 /JEDNEGO/ EGZEMPLARZA BRONI.**

Uzasadnienie

W dniu ..... r. do organu Policji wpłynął wniosek Pana ..... o wydanie pozwolenia na broń palną bojową do ochrony osobistej w liczbie 1 egzemplarza. W uzasadnieniu wniosku strona wskazała, że jest funkcjonariuszem służb mundurowych. Dodała także, że specyfika wykonywanego zawodu stwarza duże niebezpieczeństwo oraz naraża jej zdrowie i życie. Wraz z wnioskiem strona przedłożyła zaświadczenie o pełnieniu służby ..... oraz orzeczenie psychologiczne potwierdzające zdolność do dysponowania bronią.

W toku prowadzonego postępowania organ Policji uzyskał informację od przełożonego strony. Wynika z niej, m.in. że Pan ..... pełni służbę w Policji od ..... roku, natomiast w ..... od dnia ..... roku. Z informacji tej dodatkowo wynika, że Pan zgłaszał bezpośrednio przełożonemu zdarzeń zagrażających jego życiu i zdrowiu w związku z pełnioną służbą oraz w miejscu aktualnego pobytu, a także o prowadzonych z tego powodu postępowaniach.

Organ Policji zwrócił się również do strony o udokumentowanie ważnej przyczyny posiadania broni. W odpowiedzi strona opisała przebieg pełnionej służby w ..... w ..... w zespole patrolowo – interwencyjnym KP w ..... w ..... i oraz ..... w ..... Strona poinformowała także, że po jej stronie nie występują żadne negatywne przesłanki uniemożliwiające posiadanie pozwolenia na broń. Dodała, że posiada stałe miejsce zamieszkania na terytorium RP, pełną zdolność do czynności prawnych, zdolność fizyczną i psychiczną do dysponowania bronią i jest osobą niekaraną. Nadto, sumiennie wykonuje przydzielone obowiązki służbowe.

Z zeznań strony z dnia ..... r. wynika dodatkowo, że obecnie do jej obowiązków należy m.in. konwojowanie i doprowadzanie osób niebezpiecznych, odbywających długoletnie bądź dożywotnie kary pozbawienia wolności oraz służba patrolowa. Podczas pełnionej służby niejednokrotnie zdarzały się groźby pod jej adresem ze strony osób, wobec których wykonywała czynności służbowe. Strona nie składała w tych sprawach oficjalnych zawiadomień. Strona zeznała także, że w miejscu zameldowania oraz aktualnego pobytu nie zgłaszała żadnych zdarzeń świadczących o zagrożeniu życia, zdrowia lub mienia. Zeznała również, że w ..... roku zwróciła się do organu Policji z wnioskiem o wydanie licencji detektywa i w najbliższym czasie planuje założyć działalność detektywistyczną. Zdaniem strony, broń palna bojowa jest jej niezbędna do ochrony osobistej z uwagi na charakter pełnionej służby oraz planowaną działalność detektywistyczną.

Organ Policji uzyskał także pozytywną opinię o stronie z miejsca zamieszkania oraz informację o niekaralności. Z informacji uzyskanej z miejsca zamieszkania strony wynika również, że nie zgłaszała zdarzeń świadczących o zagrożeniu życia, zdrowia lub mienia.

W myśl art. 10 k.p.a., strona miała także zapewniony udział w prowadzonym postępowaniu

2016 -01-27

administracyjnym.

Argumenty powołane we wniosku strony oraz zgromadzone w toku postępowania materiały nie dają, w ocenie organu I instancji podstaw do wydania pozwolenia na broń palną bojową.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o broni i amunicji, właściwy organ Policji wydaje pozwolenie na broń, jeżeli wnioskodawca nie stanowi zagrożenia dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego oraz przedstawi ważną przyczynę posiadania broni. Pozwolenie na broń wydaje się w szczególności w celach ochrony osobistej. Przepis ten stanowi także, że za ważną przyczynę dla pozwolenia na broń do celów ochrony osobistej, uważa się w szczególności stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia, zdrowia lub mienia. Przesłanki powyższe muszą istnieć łącznie, a zagrożenie wynikać z obiektywnych okoliczności, a nie tylko z przekonania osoby wnioskującej o wydanie jej pozwolenia na broń. Ciężar udowodnienia, iż taki stan faktyczny występuje, spoczywa na tej osobie, co nie zwalnia organu Policji z obowiązku podejmowania wszelkich czynności niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego sprawy oraz uzyskania całego materiału dowodowego, pozwalającego na swobodną ocenę czy żądanie jest uzasadnione i pozwolenie na broń należy wydać. Wnioskodawca może więc powołać każdą okoliczność, która jego zdaniem wskazuje na zagrożenie jego osobistego bezpieczeństwa, jednakże ocena czy spełnia on wymogi art. 10 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3 pkt 1 ustawy o broni i amunicji, należy do organów Policji. Organ Policji oceniając materiał dowodowy nie musi dzielić zdania wnioskodawcy co do konieczności ochrony jego życia i zdrowia przy pomocy broni.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy, a w szczególności przedstawione przez stronę we wniosku o wydanie pozwolenia na broń oraz podczas przesłuchania argumenty, w ocenie organu I instancji nie stanowią ważnej przyczyny posiadania broni palnej bojowej. Strona wskazała, że jest funkcjonariuszem Policji i ze względu na charakter pełnionej służby czuje się zagrożona. W ocenie organu I instancji nie jest to okoliczność potwierdzająca ponadprzeciętne zagrożenie wnioskodawcy. Nie dowodzi bowiem o bezpośrednim, stałym i realnym zagrożeniu życia, zdrowia lub mienia strony.

Obawy strony o swoje bezpieczeństwo związane z charakterem pełnionej służby nie mogą przesądzać o przyznaniu stronie pozwolenia na broń palną bojową do ochrony osobistej. Obawy takie jak wnioskodawca, posiada wiele osób pełniących służbę w formacjach mundurowych i taka interpretacja spowodowałaby konieczność wyposażania ich w broń palną. Organ Policji nie może kierować się tylko subiektywnymi odczuciami osoby ubiegającej się o prawo do posiadania broni, gdyż w przeciwnym wypadku zobowiązany byłby wydać pozwolenie każdej osobie, która chciałaby posiadać broń do ochrony osobistej tylko dlatego, że z różnych powodów ma niskie poczucie bezpieczeństwa lub odczuwa wręcz jego brak (np. z uwagi na charakter wykonywanego zawodu). Powyższe byłoby sprzeczne z wolą ustawodawcy, skoro ograniczył on dostęp do prawa posiadania broni poprzez poddanie go administracyjnej reglamentacji. Pozwolenia na broń palną bojową wydawane są osobom, które przedstawią ważną przyczynę posiadania broni, którą według ustawodawcy jest w szczególności stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia, zdrowia lub mienia. Przekonanie strony o jej zagrożeniu związanym z pełnionymi obowiązkami służbowymi, nie może zatem przesądzić o przyznaniu pozwolenia na broń palną bojową. Strona nie udowodniła, ażeby z tego tytułu jej życie, zdrowie oraz mienie było stałe, realnie i ponadprzeciętnie zagrożone bezprawnym zamachem. Jak wynika z materiału dowodowego, strona nie składała oficjalnych zawiadomień o groźbach kierowanych pod jej adresem ze strony osób, wobec których wykonywała czynności służbowe. W miejscu zamieszkania również nie zgłaszała organom Policji zdarzeń zagrażających jej życiu, zdrowiu lub mieniu. Skoro przekonanie strony o zagrożeniu nie zostało noparte żadnymi dowodami, nie może przesądzać o wydaniu pozwolenia na broń palną bojową. Pan .. nie udowodnił, aby jego zagrożenie miało charakter inny aniżeli tylko potencjalny lub też było ono większe od zagrożenia, na które narażone są inne osoby pełniące służbę w Policji.

Powyższa ocena, jest także zgodna z orzecznictwem sądownoadministracyjnym (m.in. wyroki WSA II SA/Wa 621/12, II SA/Wa 74/12 i II SA/Wa 1188/14), w którym podkreśla się, że sam rodzaj wykonywanej pracy nie uzasadnia wydania pozwolenia na broń. Istotne jest tu bowiem przede wszystkim wykazanie przez wnioskodawcę, że znajduje się on w sytuacji stałego, realnego i ponadprzeciętnego zagrożenia życia lub zdrowia. Oznacza to, że nawet służba w Policji, a także w innych służbach ochrony państwa, nie stanowi samoistnej przesłanki wydania pozwolenia na broń. Obowiązująca ustawa o broni i amunicji nie przewiduje dla funkcjonariuszy służb mundurowych uprzywilejowanej pozycji co do przesłanek w sprawach o wydanie

pozwolenia na indywidualną broń, więc podlegają oni takim samym jej rygorom, jak pozostali obywatele.

Niewątpliwie Pan ... z racji pełnionej służby, często spotyka się z osobami naruszającymi prawo. Okoliczność ta nie wyróżnia go jednakże na tle innych funkcjonariuszy Policji. Na podobne negatywne reakcje praktycznie narażony jest każdy funkcjonariusz służb mundurowych. Zagrożenie życia, zdrowia lub mienia, aby można było uznać je za stałe, musi się przejawiać permanentnością, zaś jego realność musi być rzeczywista i obiektywna, a nie nacechowana subiektywnością. Natomiast ponadprzeciętność nie może sprowadzać się do sytuacji hipotetycznej, lecz musi być nadzwyczajnie niepowседневna.

Okoliczność planowanego rozpoczęcia działalności detektywistycznej sama w sobie także nie stanowi przesłanki uzasadniającej wydanie żadanego pozwolenia. Sam fakt prowadzenia działalności gospodarczej nie oznacza bowiem istnienia takiego zagrożenia dla życia, zdrowia i mienia osoby prowadzącej działalność, która uzasadnia wydanie pozwolenia na broń do ochrony osobistej. Obawy takie jak wnioskodawca, posiada wiele osób i taka interpretacja spowodowałaby konieczność wyposażania ich w broń palną. Wskazać także należy, że brak poczucia bezpieczeństwa z różnych powodów deklarowany jest przez bardzo wiele osób. Nie oznacza to jednak obowiązku wydania pozwolenia na broń każdemu, kto o takie pozwolenie wystąpi. Pozwolenia na broń palną do ochrony osobistej wydawane są osobom, które przedstawiają ważną przyczynę posiadania broni, którą według ustawodawcy jest w szczególności stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia, zdrowia lub mienia. Przekonanie strony o jej zagrożeniu związanym z charakterem planowanej w przyszłości działalności detektywistycznej nie może zatem przesądzić o przyznaniu pozwolenia na broń palną bojową. Istotne jest bowiem jeszcze wykazanie przez wnioskodawcę, że znajduje się on w sytuacji szczególnego zagrożenia.

Oceniając zatem zebrany w sprawie materiał dowodowy organ I instancji stwierdza, iż strona nie udowodniła, ażeby jej życie, zdrowie oraz mienie było stałe, realnie i ponadprzeciętnie zagrożone bezprawnym zamachem. Pan ... nie wykazał tym samym istnienia obiektywnych okoliczności uzasadniających wydanie przedmiotowego pozwolenia. Zwracają na to uwagę sądy administracyjne wskazując, że wydanie pozwolenia na posiadanie broni palnej musi być w każdym indywidualnym przypadku uzasadnione szczególnymi okolicznościami faktycznymi, przy czym nie mogą być to okoliczności subiektywne, lecz obiektywnie istniejące (np. wyrok WSA sygn. II SA/Wa 1188/14 i II SA/Wa 1188/14 oraz wyrok NSA II OSK 32/13).

Przyznanie prawa do posiadania broni nie może opierać się wyłącznie na subiektywnym przekonaniu wnioskodawcy i niezbędne jest przedstawienie przez niego ważnej przyczyny przemawiającej za takim rozstrzygnięciem, bowiem pozwolenia na broń nie wydaje się w celu wyłącznie prewencyjnym. Pozwolenia na broń nie mogą być wydawane ponad rzeczywistą i niezbędną potrzebę, wynikającą z celu do którego broń ma być przeznaczona. Strona nie udowodniła, aby jej życie, zdrowie lub mienie było stałe, realnie i ponadprzeciętnie zagrożone bezprawnym zamachem. Ważnej przyczyny przemawiającej za wydaniem pozwolenia na broń palną bojową do ochrony osobistej, nie ustalono także w toku postępowania. W sytuacji zatem, gdy nie ustalono jakichkolwiek zdarzeń mogących uzasadniać obawy strony przed zamachem na zdrowie, życie lub mienie, decyzję odmawiającą wydania jej pozwolenia na broń palną do ochrony osobistej należy uznać za słuszną.

W tym stanie rzeczy orzekam jak w sentencji.
(zgodnie z art. 107 § 3 k.p.a.)

Pouczenie

Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 k.p.a. służy stronie odwołanie do Komendanta Głównego Policji za pośrednictwem Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Otrzymują:

Egz. Nr 1 – PAN

Egz. nr 2 - a/a

KOMENDANT WOJEWÓDZKI POLICJI
W KATOWICACH

z up.

NACZELNIK
WYDZIAŁU POCIEPCÓW ADMINISTRACYJNYCH
I P.P. W KATOWICACH

mgr Anna KASINIAK